

ΣΥΝΝΕΦΑ.

"Ερχονται πέρα σύννεφα πολλά
λαφροπερπάτητα και θολωμένα,
σὰ νᾶναι ταξιδιάρικα πουλιά,
μαῦρα πουλιά, πολυταξιδεμένα.

Πηγαίνουν ἔνα-ἔνα σιὸ σωρό
σκόρπια, κοπαδιαστὰ και μαζεμένα
κ ἵσκιώνουν γύρω τὸ μικρὸ χωριό
μαῦρα, σγουρά, κυρτὰ και πονεμένα.

Και οὰ νὰ θέλουν κάτι γιὰ νὰ ποῦν
μονότονο ἔνα κλάμα ἀρχινᾶνε.
Σταλαμπιὲς στὴ στέγη μου χτυποῦν

τὰ δάκρυα, θλιβερά, ποὺ μαρτυρᾶνε
—καθὼς σιμὰ διαβαίνουν τῶνα στάλλο
κλαίγοντας—κάποιο πόνο τους μεγάλο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ